

هشدار یک روان‌شناسی درباره تنبیه بدنی کودکان

یک کارشناس ارشد روان‌شناسی تاکید کرد: کودکی که تنبیه بدنی می‌شود اگر ژن اختلال رفتاری خاصی را هم در وراثت خود نداشته باشد با تنبیه بدنی، دچار بروز اختلالات رفتاری می‌شود.

یک کارشناس ارشد روان‌شناسی تاکید کرد: کودکی که تنبیه بدنی می‌شود اگر ژن اختلال رفتاری خاصی را هم در وراثت خود نداشته باشد با تنبیه بدنی، دچار بروز اختلالات رفتاری می‌شود.

مونا صابریپور با تاکید بر اینکه سرآغاز آشنایی با مکانیزم‌های گوناگون رفتاری کودک شناخت و تسلط به تاثیرات وراثتی است، گفت: برای درک اختلالات دوران کودکی باید به نگرشی متکی بر مشاهده تاثیرات محیطی و وراثت تاکید کنیم تا بتوانیم به عوامل اختلالات رفتاری کودکان پی ببریم.

وی گفت: مکاتب روان‌شناسی همواره بر این امر اتفاق نظر دارند که بروز اختلالات رفتاری و روانی همواره به واسطه یک نارسایی در دستگاه زیستی پدید می‌آیند که این خود تاییدی بر نقش وراثت در بروز اختلالات رفتاری است؛ به طوری که انسان بزرگسال را محصول دو فاکتور می‌دانیم، یکی وراثت و دیگری محیطی که فرد بویژه در دوران کودکی در آن رشد یافته است.

این کارشناس ارشد روان‌شناسی گفت: همان طور که می‌دانیم بیماری تای‌ساکس که منجر به بروز اختلال فزاینده فکری و حرکتی در دوران نوجوانی می‌شود یک نوع بیماری نقص آنزیمی است که انتقال آن نیز به شکل وراثتی است، اما بروز یک صفت رفتاری هم می‌تواند تحت تاثیر ژنتیک باشد و هم محیط، همانند رنگ چشم که صرفاً تحت تاثیر وراثت است و یا برخی ویژگی‌های شخصیتی مثل برون‌گرایی که هم تحت تاثیر عوامل وراثتی و هم عوامل محیطی است.

صابریپور با بیان اینکه کودکی که تنبیه بدنی می‌شود اگر ژن اختلال رفتاری خاصی را هم در وراثت خود نداشته باشد با تنبیه بدنی، دچار بروز اختلالات رفتاری می‌شود، افزود: یک روان‌شناس همواره در برخورد با اینگونه موارد باید نیم نگاهی نیز به فضای خانه و مدل ارتباطی والدین با فرزند داشته باشد؛ چرا که در بسیاری از مواقع علت یک اختلال رفتاری در کودک، رفتار والدین با اوست و ارتباطی با ژنتیک کودک ندارد.

وی خاطرنشان کرد: مساله دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد، روش تربیتی فرزندان است. پدر و مادر سخت‌گیر یا پدر و مادری که از فرزندان خود غافلند، هر دو فرزندی با اختلالات رفتاری دارند که این امر هیچگونه ارتباطی با نقش وراثت در بروز اختلال رفتاری کودکان ندارد.

این کارشناس ارشد روان‌شناسی خاطرنشان کرد: یک اختلال یا ویژگی رفتاری می‌تواند به وسیله یک ژن غالب از پدر یا مادر منتقل شود که به لحاظ علمی آن صفت در شخص ظاهر می‌شود و جالب آن است که کروموزوم‌هایی که از نظر شماره یا ساختمان دچار انحراف شده‌اند، عامل نارسایی‌های رفتاری کودک می‌شوند.

وی گفت: نکته بسیار مهمی که باید توجه داشت این است که وجود دوره واحدی از آنچه نابهنجار به نظر می‌رسد، به معنی وجود آشفتگی و اختلال رفتاری در کودک نیست. حوادثی که در زندگی کودک رخ می‌دهند، همین‌طور فشارها و تغییرات بشری او می‌توانند منجر به بروز مشکل رفتاری شده یا باعث شوند او چندین هفته رفتارهای جدید نشان دهد. رفتارهایی نابهنجار در نظر گرفته می‌شود که چندین ماه ادامه پیدا کند و علت قابل شناسایی بلافاصله نداشته باشند، مانند جدایی والدین یا مرگ یکی از بستگان.

نشانه‌های اختلال رفتاری

صابریپور در ادامه گفت: اختلال رفتاری همان رفتارهای گوناگون افراطی، مزمن و انحرافی است که گستره آن شامل اعمال تهاجمی یا برانگیختگی ناگهانی، اعمال افسرده‌گونه و گوشه‌گیرانه است و بروز آن‌ها به دور از انتظار مشاهده‌کننده است، به طوری که به آزار، تعقیب، آزار، گناه، رفتارها، دارد.

وی با اشاره به اینکه تلاش منظم برای درک اختلالات رفتاری کودکان باید طبق اصول روان‌شناسی باشد، گفت: در حال حاضر با پیشرفت علم روان‌شناسی می‌توانیم ماهیت اختلالاتی را که نخستین بار در دوره کودکی آشکار می‌شوند، به روشی تبیین و ملاحظه کنیم که چگونه الگوهای رشدی یک کودک، نحوه بروز هر کدام از این اختلالات را تعیین می‌کنند و هر یک از موارد ارائه شده، چگونگی تجلی اختلال را از معرفی تا تشخیص و درمان به شکل موثری به ما نشان می‌دهند.